

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

יו א מיי"ט מ"ב מהלכות
שאלה כלכה ז סג
עשין זכ עושע ח"מ ט"ו
שמו סעיף טו :

יח ב מיי"ט ס"ה הלכה
יא עיין בהשגות
זכג ומגיד משנה עור ט"ע
ס"ט סעיף י' :

ט"ו ג' כ"י
זכגין מ"ד י"ד מיי"ט פ"ז מהלכות
ה"י ט"א
נ"א ב"ו ח"א

ב המיי"ט פ"ה מהלכות
כלכה ז סג עשין זכ
ט"ו ט"ז מ"ד מ"י ט"ו שמו
סעיף ה' :

כ"א ו מיי"ט ס"ה ב
וסמ"ט ס"ט עוש"ע
ס"ט ס"י שמד סעיף ה' :

הגהות הב"ח
(ה) נ"ב' והדר נכס'
מתי שאל : (ב) שם
ימאל ליה לול' לאוקמ'
כפילתא :

הגהות הגר"א
[א] חס' ר"ה בעל וישיב
ט"ו ר"ב חבל כהנמ"ס
חולק :

ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו

הגהות
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו

גליון הש"ס
רשימה והדורות
הוא ח"כ כנס' קשה לו
הא כנס' לא זכה בעל
כתיבת הספר כיון
לדיכא קנה לידה. עיין
במ"א כתיבת דפוס ט"ב
ר"ה חובל דבני כנסה
איכה עורה. ואלו הכא
דלגרא כנס' ל"ש כ"ן
(כנס גר
המאה חמ"ח וע"ט :
המאה חמ"ח ח"א

הגהות
"הוא ק"מ"
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו

ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו
ט"ו ר"ב ג' מ"ב ח"א - ט"ו

אמר רבא לפוס חורפא שבסתא כ"ו. הוי מלי למיפק רבא ממתינ' דבפרק אלמנה דיבמות (דף סו. וס) דתנן נכסי מלוג אס פתחו פתחו לה אלמא אינס בחירותי הבעל אלל דעדיפא פריך אי נמי הויה מתניתין איכא לאוקמא בקרקע שנתמעט מדין

שומר חנם אינו נשבע שומר שכן אינו משלם וה"ה שואל דוכי ישאל קאי אלמאי דקא חיירו והדר נעלי : **דאגר** מינה פרה והדר נסבה . וה"ה דמלי למימר דשאל מינה פרה אלל מילתא דשכיחא נקט : **אי** שוכר נמי הוי תיתי שכירות כו' . ולא מסתבר ליה למימר דוקא שאלה שהוסף להחייב בחובסין מפקיע שכירות שמתחילה :

בער בנכסי אשמו לא שואל הוי ולא שוכר הוי . [א] ומיהו נראה לר"י דשומר חנם הוי ומייב בפשיעה ולפי זה הלוקח בהמה לשנים יום אע"פ דלא הלוקח הוי ולא שוכר דבלשון מקח, לקח מכל מקום שומר חנם הוי : **אלא** לוקח הוי מדרכי יוסי ברבי חנינא . וה"ה ולימא דירוש הוי דהיכא דליכא פסידא דלחרינא הוי יורש ולא לוקח כדלמרי' בסוף פ' י"ט נחלין (ג"כ דף קל"ג) והכא איכא פסידא דאס שאלה האשה יתחייב בגניבה ואבידה אי הוי יורש כדלמרי רבא באלו ערות (כתובות דף נ"ד) יתווסס שהיתולס אביה פרה שאלה ומהו בחוק ימי שאלתה או נאנסה אין חייבין בחובסין משמע דבגניבה ואבידה חייבין וי"ל דלא שוייה רבנן יורש אלל משום פסידא דלמנתו כדי שסתא עיונות מנכסיו כדלמרינן הכס אלל משום פסידא דמשאיל אין לנו לעשות כירוש לחייבו בגניבה ואבידה שחס ירעה לא ישאילנו דמי דוחק להשאילו, והוי כאלו אפסיד אפשיה : **בער** בנכסי אשמו מעל . מי אמרינן **בבא מציעא** שהו עושה עיקר המעשה שנסאה ועל ידי זה זוכה במעות או **למטא** עשה עיקר המעשה שהיא נשאת לו או **למטא** עשה עשו עיקר המעשה שתיקט שזוכה במעות : **אמר** רבא מאן נמשול נמשול בעל . הלל לא עשה שום מעשה דליכורא לא ניחא ליה דליקני לא היה לריך לטעם זה דלפי' ניחא ליה דליקני הכל מה שבידה אפילו של אחרים ושל הקדש לא היה קונה כי לא תקט לו חכמים וא"כ הי"ך היה לו למעול בנישואין לבדו בלא לקחת מעות אלל לפי שבני ב"ד הולך להאי

שואל הוי . קא ס"ל להחייב בחובסי 'בהמות נכסי מלוג' שלה שהו עושה בהן מלאכה : **שאלה** בבעלים הוי . שהיא עמו דתיר במלאכה והיא נשאלת לו תחלה משנסאה : **מאי** שואל הוי . מנישואין ואיך ומפקעת שכירות וכו' ופסור : **ופרי** נסבה . וזכה הוא אף כפרה להשחמט בה כל יומי השכירות :

שואל הוי או שוכר הוי? **אמר** רבא *לפום חורפא שבשחא *מה נפשך אי שואל הוי שאלה בבעלים היא, אי שוכר הוי, שכירות בבעלים היא, אי *כי קמיבעיא ליה לרמי בר חמא דאגר מינה פרה והדר נסבה (ה) שואל הוי *שוכר הוי : שואל בני ואחיא שאלה בבעלים מפקעא 'שכירות' שלא בבעלים *אן דלמא שוכר הוי ושכירות כדקימא קיימא, ומאי שנא דאי שואל הוי דאתי 'שאלה' בבעלים מפקעא 'שכירות' שלא בבעלים, אי שוכר נמי הוי תיתי 'שכירות' בבעלים תיפוק 'שכירות' שלא בבעלים : *כי קא מרעיא לרמי בר חמא כגון דאגרא איהו פרה מעלמא והדר נסבה *אלויבא דרבנן דאמרי *שואל משלם לשוכר" לא תיבעי לך דודאי 'שאלה' בבעלים היא כי תיבעי לך אליבא דר' יוסי דאמר "תחורר פרה לבעלים הראשונים" מאי שואל הוי - אן שוכר הוי? **אמר** רבא : בעל לא שואל הוי ולא שוכר הוי 'אלא לוקח הוי מדרכי יוסי בר' חנינא *דאמר רבי יוסי ברבי חנינא "באוישא התקינו האשה שמברה בנכסי מלוג בחיי בעלה ומתה, הבעל מוציא מיד הקרקעות ובעי רמי בר חמא בעל בנכסי אשמו מי מעל, **אמר** רבא מאן לימעול לימעול בעל, הדיתרא ניהא ליה דליקני, ואיסורא לא ניהא ליה דליקני, **תימעול** איהו, *להיתרא נמי לא ניהא ליה דליקני **נימעול** בית דין, *כי עבדו רבנן תקנתא ואמרו "בעל לוקח הוי" להיתרא, ואיסורא לא עביד רבנן תקנתא, אלא אמר רבא 'בעל מעל לכשיצא מיד הדהו אמוציא מעות הקדש לדליון' איבעיא להו כחש בשר מרמת מלאכה מאי אמר ליה ההוא מרבנן ורב הלוקח בריה דרב אויא שמיה *מכלל דכי מתה מרמת מלאכה *מחייב *ימא, (ג) 'לאו לאוקמא בבילתא שאילתה' אלא אמר רבא לא מיבעיא 'כחש בשר מרמת מלאכה' דפטור אלא 'אפי' מתה מרמת מלאכה' נמי פטור דאמר' ליה 'לאו לאוקמא בבילתא שאילתה' . **בבא מציעא** דשאל נגרא מחבריה איתבר אחא לקמיה דרבא אמר ליה 'יול אייתי סהדי דלאו שנית בית ואיפטור, ואי ליכא סהדי מאי' ש"ד *דההוא גברא דשאל נגרא מחבריה ואיתבר אחא לקמיה דרבא *אל יול שלים ליה נגרא מעליא *אל רב כהנא ורב אסי לרב דינא

ומאי שניא דאי שואל הוי דאתי 'שאלה' בבעלים מפקעא 'שכירות' שלא בבעלים, אי שוכר נמי הוי תיתי 'שכירות' בבעלים תיפוק 'שכירות' שלא בבעלים : *כי קא מרעיא לרמי בר חמא כגון דאגרא איהו פרה מעלמא והדר נסבה *אלויבא דרבנן דאמרי *שואל משלם לשוכר" לא תיבעי לך דודאי 'שאלה' בבעלים היא כי תיבעי לך אליבא דר' יוסי דאמר "תחורר פרה לבעלים הראשונים" מאי שואל הוי - אן שוכר הוי? **אמר** רבא : בעל לא שואל הוי ולא שוכר הוי 'אלא לוקח הוי מדרכי יוסי בר' חנינא *דאמר רבי יוסי ברבי חנינא "באוישא התקינו האשה שמברה בנכסי מלוג בחיי בעלה ומתה, הבעל מוציא מיד הקרקעות ובעי רמי בר חמא בעל בנכסי אשמו מי מעל, **אמר** רבא מאן לימעול לימעול בעל, הדיתרא ניהא ליה דליקני, ואיסורא לא ניהא ליה דליקני, **תימעול** איהו, *להיתרא נמי לא ניהא ליה דליקני **נימעול** בית דין, *כי עבדו רבנן תקנתא ואמרו "בעל לוקח הוי" להיתרא, ואיסורא לא עביד רבנן תקנתא, אלא אמר רבא 'בעל מעל לכשיצא מיד הדהו אמוציא מעות הקדש לדליון' איבעיא להו כחש בשר מרמת מלאכה מאי אמר ליה ההוא מרבנן ורב הלוקח בריה דרב אויא שמיה *מכלל דכי מתה מרמת מלאכה *מחייב *ימא, (ג) 'לאו לאוקמא בבילתא שאילתה' אלא אמר רבא לא מיבעיא 'כחש בשר מרמת מלאכה' דפטור אלא 'אפי' מתה מרמת מלאכה' נמי פטור דאמר' ליה 'לאו לאוקמא בבילתא שאילתה' . **בבא מציעא** דשאל נגרא מחבריה איתבר אחא לקמיה דרבא אמר ליה 'יול אייתי סהדי דלאו שנית בית ואיפטור, ואי ליכא סהדי מאי' ש"ד *דההוא גברא דשאל נגרא מחבריה ואיתבר אחא לקמיה דרבא *אל יול שלים ליה נגרא מעליא *אל רב כהנא ורב אסי לרב דינא

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

מאי שואל ממנה פרה . והוה ליה איהו כשוכר פרה מחבירו והשאלה לאחר ומתה דליפגור רבנן ור' יוסי בהמפקיד (על ד' ל' נה) ואמרי רבנן נשבע שוכר שמתה כדרכה ופטור ושואל משלם לשוכר ור' יוסי אומר תחזור פרה לבעלים : **ובליבא דרבנן** . דייגא דשאל בהדי דמשאיל הוא ולא אלל בעלים הראשונים לא תיבעי לך דאפילו הוא שואל כיון דלדידה בעי שלומי פטור דשאלה בבעלים היא ב' עיניו לך לר' יוסי דלמרי תשלומין לבעלים והסתא לא בבעלים היא מאי : **שואל בני ממנה שואל חייב בחובסי אשמו** לבעלים *אשכח בני חסור מחובסי ומאי שכירותיה שהוי תקנה לה חכמים פריקונה תחת פירותא נשכית : **אלל** לוקח הוי . ופטור : **ומה** . ובעל יורש אשמו דבר תורה : **הבעל** מוליא מיד סלקותום . אלמא אין לה רשות למכור דהוא הוי לוקח ראשון : **מי מעל** . כגון שפגלו לה נכסים מאביה משנסאת ועמא מעות של הקדש ואין ידועין שכן של הקדש ולמחר רבנן בעל זוכה בהנבל הנכסים להשחמט ולאכול פירות ובתקנה זו נעשה *שליח בנכסי הקדש לקנותם וקא ס"י שו ביח יתאספ למולין נאפי' בענין לגרונן ומענתן מי מעל בהולאה זו : **לימעול** בעל . דאין היא מוסרתן לו אלל מאיליהם נקיים לו ממתת אביה : דהיתרא ניחא ליה וכו' : דהיתרא נמי לא ניחא לה דלקני . אלל ע"כ תקט לו חכמים : **נמעול** ב"ד . של תקטל שבויתו דור שלם תקטת מעשר תלויה בהן ועל ידיהן ניהגות חוקות המוקטים לזכור מאז והוי כמי שתקטו לו הם קנין זה ומלאו הם המקנין לנכסי הקדש והוליאום לחולין : ה"ה . כי עבדו תקנתא בהיתרא באיסורא לא עביד תקנתא : **אלל אמר רבא** . בענין לגרונן ומענתן לל קאסא בעל ולא ילאו לחולין ואין כאן מעיל' אלל לכשיוליא לחולין בעל מעל : **כפילתא** . כפילה : **ואיפטר** . בפשיעה : דינא

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

טעמא נקטיה נמי הכא אי נמי נקטיה למימר דאפילו לקח המעות לא ימעול כיון דליכורא לא ניחא ליה לדיקני ולא נחטין לזכות בל אחרים ואינו מתכוין בנימילתו להולילו מרשות בעלים דסבור שכן שלו ואינו מעול אלל כשכא להוליא מרשות בעלים כגון גונב או גוזל להקדש מרשות חבריו כדמוכח פ"ק דחגיגה (דף י"ט) וס' דלמרי נעל אכן או קורה של הקדש לא מעל נחמה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל ופרקי' מוגל גולה מה לי הוא ומה לי חבריו ומשני בגזר המסורות לו אבני בנין עסקינן אלמא כיון שהוא ברשותו שאני מתכוין להולילו מרשות בעלים אלל סבר הוא שהו מעול נכסיו כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל לה דליקט בנישואין אלל היטר שתיקט לו חכמים ואפי', לקחתם ונתתם לו אינה מעולת כיון שאינה מתכוונת להוליא מרשות בעלים אלל את שלו סבורה ליתן לו נמעול בית דין וכו' : **זיך** שלים ליה נגרא מעליא . פי' בקונטרס נגרא מעליא אחרת יתן לו והשברים יהיו של שואל ואין נראה לרבינו שמואל דאפי' גנב וגזלן משמע שיכולין לפרוע סובין כמו מוזיק כדלמרי' בפ"ק דבבא קמא (דף ה.) כולן כלבות הן לשלם ממיטב פי' עשרים וארבע אבות וגנב וגזלן בכללן אלמא מדמה תשלומי גנב וגזלן לתשלומי נוק וח"כ יפרע סובין ומפרש ה"ר שמואל דמשלם נגרא מעליא היינו שהפחת שהול מעשה השבירה עד שעת העמדה בדיון הוי דשואל ומוסוף על השבירה כשעת העמדה בדיון עד שישה נגרא מעליא דמדימי ליה רב לגנב וגזלן דלמרי שמואל צפרק קמא דבבא קמא (דף ה.) דאין שמין לא לגנב ולא לגזלן אלל לניזקין ורב איה ליה דאף לשואל "אין שמין והסם מיימי מילתא רבא אמילתיה דשמואל וכל ההלכה איימי התם לעיל מיימי בפחת נבילה דניזק הוי ואמרו ליה רב כהנא ורב אסי דינא הכי דשברים ברשות משאיל הוולו דשואל לא הוי כגזלן דגזלן קני לגמרי גזילה בשטיי מיהא ושבירה ולהכי מהדר ליה שואל חברי ושמין לו כמה הוי שברים שוין בשעת שבירה וממילא ליה דמי מאני והוי פחת

[פירושין ז'
כ"כ קטו: נדס
(ג)]

[על (ה)
* ד"ה הפנימי -
ג"כ א"כ
ד"ר י"ט ס"ט
אורח

כתובות ז. טח:
כ"כ קטו: לעיל
לה: כ"כ ג.
קטו:

כ"כ ה"י
ש"ס
ש"ס
ש"ס

* * *
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)
ה"ה (חמ"ח ח"א)

[ג"כ (ה)]

גירסת רש"י
שואל שמין